

OT SLOVENSKI

MPOROČEVALEC

INFORMACIJSKI VESTNIK OSVOBODILNE FRONTE

Cena 30 Pf.

Gorenjska izdaja

St. 2. 14. januarja 1944.

EVROPA GORI

Iz iskre se je razžaril plamen. Osamljeni puškini steli v požganih poljskih vaseh ali na samotnih šumadijskih cestah ter kamenitih črnogorskih planinah so se pretvorili v mogočno grmenje, ki spravlja v obup grobarja Hitlerja in njegove pajdaše, širom krvavečega kontinenta. Hitlerjeva "evropska trdnjava" se je v resnici pretvorila v trdnjavo nepomirljivega protihitlerjevskega sovraštva in najglobljih svobodoljubnih teženj zaslužjenih narodov. Fašizem, ki ni poznal meja svojimo-
svajalnim načrtom, je ugriznil kisló jabolko, grizljaj pa mu je ostal v grlu ali bolje, zgodba o žabi, ki je hotela postati vol, postaja resnica. Evropa je kakor sod smodnika in treba je le še iskre, pa bodo pod razvali nami Hitlerjevega "reicha" za večno pokopane sanje pruskih kretenov, o svetovnem gospodarstvu.

lanes žanjejo kar so sejali. Tisoči trdih kmetov poljskega ljudstva tolče po pasjih sinovih, da se masčuje za krvave orgije, ki so jih oni prirejali in jih še prirejajo nad njim. Ponosni norveski ribič se s psom v roki bori za osvoboditev svojih divnih fjordov in da izpere s svoje ga naroda madež, ki je rodil Quislinga. Francozi, mojstri borb na barikadah, pobijajo po mestih in vaseh trume fašistov, dokazujejo, da še živi v njih tisti jakobinski duh, ki se je vedno znal otresti sleherne tiranije. Strma pobočja Apeninov in zgodovinska italijanska mesta so prizorišče trajne borbe težko preizkušenega revolucionarnega italijanskega ljudstva, z bivšimi "zavezniki" in njihovimi domačimi hlapci. Asturski rudarji in z njimi ves španski narod rohneč dviga pesti proti francovski fašistični bandi. Niso še zamrli kriki sestračnanega Madrida, ne Toleda, Bilbao, Barcelone in stotine drugih grobišč španskega ljudstva. Nekdaj tako miroljubni holandski kmet in njegov danski tovariš, sta pokazala zobe tatovom njune svobode in blagostanja. Porušene tovarne, premnogi iztirjeni vlaki in iz zaseč postreljeni gestapovski agenti pričajo, da ima tudi njuna občezna gostoljubnost svoje meje.

Kaj pa na tajinstvenem vračnem Balkanu, v tej obljubljeni deželi tujih izzemalcev? Hitler ne sme pomisliti na to svojo skelečo rano. Izgubljeni so zanj sačovi sončne Grčije in albanski tobak, izgubljene bosanske rude ter gozdna bogastva Slovenije in šumadije. Izgubljeno je najvažnejše, milijoni hrabrih balkanskih borcev, na katere je računal nekoč, da bodo vred straže njegovemu pohodu v Rusijo in bližnji vzhod. Danes po vsem Balkanu pojo partizanski mitraljezi in vedno večji okupirani predeli se otresajo tujčevega jarma.

Med vsemi svobodoljubnimi evropskimi narodi pa smo mi, sinovi Jugoslavije prvi in najglasnejši klicarji osvete za storjene krivice. Mi smo kakor olimpijski tekači, ki prinašamo z Balkana v samo osrčje "reicha" mogočno plamenico, da z njo podkurimo krvniški golazni. Niso zaman ropotali naši mitraljezi in grmeli naši topovi. Nas glas se je razlegel do neba in

našel mogočen odmev v vseh delih zemlje. Ves napredni svet danes pozna moč in pomembnost naše borbe, pozna našo domovino in zlasti njenega najboljšega sina, voditelja osvobodilne borbe južnoslovanskih in vseh balkanskih narodov - tovariša T i t a .

Toda ne samo zaslužnjeni narodi, temveč tudi nemški in narodi vazalnih držav polagoma stopajo na pravo pot. "Ne bo se povrnilo leto 1918. Naša no tranja fronta je danes močnejša kot kdajkoli," tuli blazni grobar Hitler po etru nevernemu in posmehujočemu se svetu. Se celo "njegovi" se z razočaranimi obrazi odvrtačajo od zvočnikov in časopisnih desk. Dobro vedo, zakaj so gestapovske mučilnice prenapolnjene z izpametovanimi Nemci, zakaj požirajo krematoriji vsak dan na stotine trupel, pred nedavnim še tako navdušenih hitlerjevcev, javno in tajno postreljenih od gestapa in samo zato, ker so upali preveč naglas povedati svoje mnenje in zakaj se vedno večje množice nemških vojakov predajajo zmagovitim rdečim divizijam. - In to imenuje Hitler velemojser laži, trdne notranjo fronto.

Toda kaj je povzročilo silni prevrat v zadržanju evropskega človeka? Kdo je ohladil vroče pruske butice, kdo dvignil glavo obupanemu holandskemu kmetu in norveškemu ribiču? Odkod je vzel sentimentalni Italijan moč za svoj popolni odklon od nevarnega "sobojevnika", kje je vzel moč, da z borbo proti njemu izpere madež svoje preteklosti? Kdo je dal možnost poljskemu kmetu, maščevati se za storjene zločine in francoskemu delavcu opravičiti sloves tradicionalnega revolucionarja? Kdo je dal nam samim poguma in moči, da smo zdržali v najtežjih trenutkih naše osvobodilne borbe? Veličastne zmage rdeče armade in brezmejno zaupanje v nezlomljivo moč in sigurno zmago tistega ljudstva, ki se je prvo iznebilo jarma izkoriščanja, je bila ta gonilna sila. Stalingrad, Harkov, Smolensk, Kijev in Leningrad niso samo mogočni spomeniki heroizma rdečega vojaka, temveč so tudi jasni mejniki gigantske borbe zaslužnjenih narodov proti nosilcem te nevarnosti in barbarstva. Vsi njihovi veliki podvigi so nerazdružljivo zvezani z imenom Stalin, ki nedvomno predstavlja danes najvidnejšega in najzaslužnejšega voditelja vseh zatiranih v borbi za njihovo svobodo. Strah pred takozvano hunsko nevarnostjo je in ostane strah samo za Hitlerja in njegove vazale, za krvaveče evropske narode pa le vzpodbuda in neomajno jamstvo za rešitev. Tam na prostranih ruskih stepah in porušeni mestih so poginila rasnična hunska strašila, tolpe pobesnelih SS-ovcev.

Evropa gori. Vedno večji zublji objemajo fašistično stavbo in blizu, prav blizu je čas, ko si bodo morali Hitler in njegovi vazalski podrepniki poiskati na Marsu svoj življenski prostor. "Vse čez Nemčijo!" grmi širom Evrope kot v posmeh nacistični himni. Stavba tiranije gori in bo pogorela do tal. Na njenih razvalinah si bodo svobodni evropski narodi sami brez krvavih diktatorjev in brezpomembnih lutk kovali novo, boljše življenje.

Hafner Vinko

Od besed k dejanjem

V industrijskem mestu na Gorenjskem naznanja sirena konec dela v tovarni. Mimo tovarniških straž hiti stotine delavcev, moške vse starosti, žene, mladina - skoro še otroci. Vse te ljudi je zna 1. okupator vpreči v svoj stroj. Na vseh obrazih čitaš naveličanost. To enolično delo iz dnevav dan, priganjanje nemških nadzornikov in njihovih slovenskih "žandarjev" raena zasliševanja, če delo ne gre od rok kot bi moralo, vse to mori te ljudi.

Mlad delavec stopa iz tovarne. Globoko je zamišljen. Po resnem obrazu lahko sodiš, da njegove misli niso vesele. "Lado, kaj si še tu", ga nagovori delavka. "Saj si dobil poziv v nemško vojsko, ali ne?" "Sem, toda oproščen sem začasno, ker izvežbanih, specialnih delavcev manjka. Oproščeno je bilo

Se nekaj drugih, če bi nas poslali k vojakom, bi stroji stali najbrže preprecej časa, ako bi nas sploh mogli nadomestiti sedaj, ko tako manjka izvežbanih moči. In verdar sem dobil danes pri izplačilu tako malo, da ne vem, kako bom izhajal do prihodnjega tedna. Par dni sem bil bolan. Koliko dobimo za bolniške dneve, veš sama. Ze prvi dan je prišel k meni tovarniški obveščevalec pogledat, kaj je z menoj. Ko sem po par dneh s težavo prišel zopet v tovarno, mi je šef naredil pridigo, češ, da moramo zastaviti vse oči, podpreti "našo" vojsko in povečati produkcijo. Oddolžiti se moram za zaupanje, čemur je tovarna obdržala in napeti vse sile, da koristim čim več tu, namesto v vojski. Do grla sem sit že vsega; hlapci, slabši kot psi smo. Samo za garanje nas imajo Nemci, za nas je korenje, krompir in bič, če si upas ugovarjati, da si človek, te pa povabijo na lepo avtomobilsko vožnjo do prvega letovišča, ki so v najboljšem slučaju "Bečgunje", zaključni lažo in se previdno ozre na tovarniško stražo, ki vrši obhod okrog podjetja. Dekle ob njem molči nekaj časa, potem pa se skoro prezirljivo nasmehne. "Pravkar si rekeli, da si naveličan garanja v tovarni. Kdo te vendar sili, da ostaneš tu. Izčrpavaš svoje moči v korist okupatorju, zato pa ne zaslužiš niti toliko, da bi živel kot človek. Poglej, Svabom tako manjka izvežbanih moči. Koliko bi jim ti in tvoji tovariši, ki so bili istočasno oproščeni, lahko škodovali. Ali ne bi bilo sijajno, ko bi nekega jutra stali najvažnejši stroji v tovarni, ker vas ne bi bilo nikjer. Poleg tega bi stal naš in sosednji oddelek, ki so vedlu povezani. Alarmirali bi seveda takoj "Werschutz" in tisti zoprni prusi moj šef, bi se lahko postavljali na glavo, naročeni deli pa le ne bi bili gotovi ob določenem roku. Ne bodi slabič! Pusti tovarno. Naša vojska bo s tem dobila novega borca, dekleta pa, ki sedaj delamo se tu za osvobodilno stvar veselile, ko bomo gledale ogorčene obraze Svabov. S tem boš dal tudi drugim lep vzgled, da se bodo opogumili." Lado je molčal, na obrazu pa se mu je poznalo, da ji pritrjuje. "Slabe volje si danes, tu imaš nekaj za čitati; akcije gorenjskega odreda te gotovo spravijo v boljšo voljo in upam tudi do pametnih sklepov", se ponovno nasmehne dekleta in potisne v tovarišev žep Slovenskega poročevalca ter odhiti.

Tovariši in tovarišice iz gorenjskih tovaren! Ko se Balkan in z njim vsa Evropa stresa od grmenja topov in brnenja avijonov, stojite pri strojih in mrzlično izdelujete, pregledujete, štejete, zavijate in razpošiljate material in delo, ki jih rabi nemška vojna industrija, da v vsaj delno nadomesti ogromne izgube v materialu, ki jih doživlja posebno na vzhodni fronti. Pod ostrimi pogledi Hitlerjevih valptov se spreminjate v brezčutne stroje. Toda, ko se trudi vračate iz čela in potihne brnenje strojev, se oglasi v vas razum, ki še ni otopel. Z zanimanjem prisluhnete najvažnejšim vestem z vzhodnega bojišča. Kje je že zmagovita Rdeča armada? Katera mesta so bombardirala zavezniška letala? Kakšne uspehe je dosegla Narodno-osvobodilna vojska? Veselite se uspešnih partizanskih akcij na Gorenjskem, z veseljem čitate, kako domobranci, nasilno mobilizirani Srbi in bolgarske čete prehajajo v naše vrste. Naša radio-poročila krožijo med vami. Navdušujete se nad uspešnimi sabotažami v Franciji, Holandski, Belgiji in Norveški. Občudujete ruske in poljske partizane. Odobrava se velike stavke italijanskih delavcev, demonstracije in njihove borbe proti fašizmu. Veselite se, da se vsa Evropa spreminja v vulkan, ki bo vsak čas izbruhnil in poplaval z gorečo lavo fašizem in Hitlerjevo Nemčijo.

Toda kaj delate vi? Kakšen je vaš delež v edinstveni borbi narodov Jugoslavije in vseh svobodoljubnih narodov Evrope? S čim pomagate vi pri težki gradnji svobodne Slovenije, v novi, demokratični Jugoslaviji? S čim pomagate graditi stavbo, katere temelji so postavljeni na žrtvah naših najboljših sinov in katere vsak kamen, vsaka opeka je prepojena s slovensko krvjo?

Ne samo, da ne pomagate svojemu narodu in svoji vojski, vi celo podpirate okupatorja. Ko stojite topo ob strojih v tovarnah, kaj res ne po-

VSO POMOČ NAŠI NARODNO OSVOBODILNI VOJSKI

Na istem mestu z velikimi uspehi Rdeče armade, zaveznikov Amerike in Anglije javljajo vse zavezniške radio-oddajne postaje poročilo Vrhovnega Štaba Narodno - osvobodilne vojske in partizanskih odredov Jugoslavije. Ko stoje ruske čete na poljski meji, ko se zavezniške armade bližajo Rimu in zavezniška letala neprestano krožijo nad Nemčijo in nemškimi vojaškimi objekti v Franciji, grmijo topovi neprenehoma tudi na Balkanu. Balkan, problem, ki ga Hitler že dve in pol leti zamašča skuša rešiti, Balkan, ki ga Hitlerjeve hordé z vso svojo brutalnostjo ne morejo pokoriti, je bojišče na katerem izvaja Hitler že šesto ofenzivo na našo vojsko. Toda tudi šesta ofenziva propada, naša vojska prehaja iz defenzive v ofenzivo in zadaja sovražnim divizijam take udarce, da se čudi ves svet. Dejstvo, ki ga priznavajo vsi svobodoljubni narodi sveta je, da je poleg Sovjetske Rusije jugoslovanska Narodno - osvobodilna vojska doinesla največji delež v osvobodilni fronti proti fašizmu.

Slovenci! pomislimo, kako odločilnega pomena je osvobodilna borba in naša vojska za nas. Mali narod, kakršen smo, bi z zmago fašizma izginil z zemljevidov in s površja zemlje. Slovenski jezik bi utihnil za vedno. Morda bi se kdo od nas spomnil, ko bi poslušal švabske psovke kje v Sleziji, da slovenski jezik, ki ga je nekđaj slišal okrog sebe, zveni mnogo mehkeje, toda to bi bili samo grenki spomini. Nemci znajo in bi znali uporabiti vsa sredstva, da bi slovenski jezik za vedno utihnil. Spomnimo se leta 1941 in 1942. Selitve, streljanje, plakati z dolgimi vrstami imen ustreljenih. Pozivi za "Arbeitsdienst", ki se je končal, ki se je končal z vojaško uniformo in transportom na fronto. V tistih obupnih razmerah so zgrabili za orožje najboljši sinovi našega naroda, da branijo njegovo čast in obstoj. Partizani-prostovoljci so formirali male edinice, ki so rasle z vsakim dnem. Namesto na ruski fronti so zgrabili naši borci za puške na lastni zemlji, proti svojim krvnikom. Vztrajali so pod najtežjimi pogji, ob slabi hrani, slabo oblečeni, v dežju, snegu in mrazu. Niso štedili z žrtvami! Preprečili so masovno izseljevanje in načrtno uničevanje vsega, kar je slovenskega. Iz teh vrst je zrasla vojska, ki se nesebično bori za bočočnost svojega naroda, zato ima tudi popolno pravico do vse možne podpore svojega naroda. Dolžnost vsakega, ki se lahko s ponosom imenuje Slovenec je, da nudi čim večjo podporo naši vojski.

Slovenci! Božimo iskreni in vprašajmo se odkrito, kaj smo žrtvovali za našo vojsko? Ali ni med nami še mnogo takih, ki kopičijo doma zaloge hrane, blaga, obleke, obutve in denarja. Ali ni še mnogo takih, ki niso doprinesli niti najmanjšega deleža v težki borbi, čeravno imajo mnogi tisoč možnosti in imajo mnogo več od onih, ki so dali svoji vojski vse, ki so delili sleherni, še tako borni grižljaj s svojimi borci. Mi vemo, da je tih še mnogo.

Zato proč z kopičenjem zalog, proč z egoizmom, na delo, tekmujte med seboj v nabiralnih akcijah. Zbirajte hrano, obleko, obutev, pa tudi tehnični material. Ničesar, kar rabi naša vojska ne smete pozabiti. Naša vojska, ki nam je garancija za lepšo bočočnost ne sme trpeti pomanjkanja.

Na Gorenjskem ne sme biti nihče, ki ne bi delal za naše borbe. Skoraj vsak od vas ima po več oblek in več parov čevljev, ki jih bo mnogo lažje pogrešal, kot naši borci na položajih, v snegu in mrazu.

Naše geslo naj bo samo eno:

VSE ZA NAŠO VOJSKO!

Ambrož

Vsi v Osvobodilno fronto

Po krivdi naših bivših "narodnih" voditeljev so zagospodarili nemški, italijanski in madžarski osvajačci na naši zemlji. Prignali jih je pohlep po naših naravnih bogastvih; po naših bogatih rudnikih, naših ogromnih gozdovih, naših prostranih žitnih poljih. Naša zemlja je tem bolj budila njihov pohlep, ker leži na važnem križišču. Mi zapiramo pot do morja, zapiramo pa tudi pot vnotranjost Evrope.

Krvoločni tujci so si namenili zaslužniti in iztrebiti jugoslovanske narode. Kakor drugod so tudi na slovenskem izseljevali na tisoče in tisoče naših družin. Vlačili so naše ljudi v koncentracijska taborišča, kjer so jih zverinsko mučili in pobijali. S peklensko zlobo so požigali naše domove in naše vasi, metali so žive ljudi na ogenj, privezali jih h kolom in streljali. Ravnali so z nami slabše kot s psi.

V dneh največjega trpljenja in največjih preizkušenj, se je znašel slovenski narod osamljen in razorožen. Njegovi voditelji so ga brezčutno pustili usodi ter strahopetno zbežali v tujino ali pa so se hlapčevsko poklonili novim gospodarjem. Vse uradne stranke so tedaj pokazale svoje pravo lice, razkrile svojo gnilobo in doživele popoln organizacijski, politični in moralni zlom.

Edino Komunistična partija, stranka delavskega razreda ni zapustila svojega naroda. Pokazala je, da je edina poštena stranka, ki ni nikdar menjala svojega obraza, ki ni nikdar zatajila svojih načel, pa četudi je morala trpeti radi tega najhujšega preganjanja.

Na njeno pobudo je bila takoj po prihodu okupatorjev ustanovljena Osvobodilna fronta, kateri namen je bil, obramba narodnega obstanka ter osvoboditev in združitve svojega naroda. V tej Narodno-osvobodilni organizaciji so bili zastopani vsi sloji ne glede na politično in svetovno-nazorsko predelitev.

Slovenski narod se je dvignil v oborožen in neizprosen boj. V dve in pol letni borbi si je ustvaril silno oržje - svojo Narodno-osvobodilno vojsko. V tem času se je tudi organizacija Osvobodilne fronte silno razširila in zajela sleherno slovensko vas.

Danes pa stopa slovenski narod v končno in odločilno razdobje svoje borbe. Čakajo ga še težke preizkušnje in hude borbe. Da bo te borbe lahko uspešno vodil in tudi zmagovito zaključil je potrebno, da vstopi v Osvobodilno fronto sleherni Slovenec in sleherni Slovenka.

SLOVENSKA MLADINA! Ti up naš in naša nada! Ti, ki si tako polna borbenega duha, organiziraj se v Osvobodilni fronti! Stopaj smelo v vrste narodnih borcev, z dejanji dokaži, da si vredna zaupanja in načrtov, ki jih narod gradi na te.

SLOVENSKA ŽENA! Vam je določeno važno mesto v Osvobodilni fronti. Ve ste tiste, ki morate organizirati zaledje naši vojski. Mnoge od vas ne morejo sodelovati kot borke. Zadržujejo vas družine in razni drugi vzroki. Ravno zato, ker se stalno bavite z potrebami družine, veste najbolje, kaj je potrebno našim borcem. Združite vse svoje moči v organizaciji, da bo zaledje nudilo naši vojski vsega, kar potrebuje. V prvi vrsti hrane in tople obleke! Organizirajte pletenje volnenih stvari za naše borce. Ob strani vaših mož in sinov dokažite, da hočete biti enakopravne v delu in pravicah!

SLOVENSKI MOZJE! Stojimo pred največjimi dogodki v naši zgodovini. Bolj kot kdajkoli prej je potrebna naša popolna enotnost. Proč s predsodki, strahom in omahovanjem. Danes je čas borbe in dela zato strnite in združite vse svoje sile v Osvobodilni fronti slovenskega naroda!

Meta

mrtvev, eden pa težko ranjen.

Dne 19. XII. je ista patrula opazila pri sv. Katarini sovražno patrulo. Naša patrula je zavzela položaje, katere pa je izsledil policijski pes. Ra= di tega je naša patrula takoj odprla ogenj na Nemce in pri tem enega ubi= la, dva pa ranila. Sovražna patrula je štela skupno sedem mož. Nemci so se umaknili v hiše in iz varnega zavetja streljali na naše; zaradi tega niso mogli zapleniti orožja. Naših izgub ni bilo.

Dne 20. XII. je vod 1. čete G.O. vršil mobilizacijo v vasi Puštal pri Skofji Loki. Pri tej priliki je vod ujel enega nemškega vojaka in pri njem zaplenil eno pištolo.

Minerski vod "Triglav" je dne 12. XII. ubil v Gorjah nemškega orožnika, ki je bil rodom Slovenec in zaplenil pištolo.

Dne 15. XII. je minerski vod "Triglav" miniral progo Jesenice-Bohinj. Ko je ponoči privozil brzovlak, ki je bil poln vojaštva, je mina explodirala pod lokomotivo in jo lažje poškodovala. Ker je sovražnik začel metati ra= kete, minerci niso mogli ugotoviti škode. Promet je stal 4 ure.

Ena desetina 3. čete G.O. je 25. XII. napadla sovražno patrulo, ki je prihajala iz Cerkelj po poti proti Stefanji gori. Sovražnik je imel 1 mrtvega in 1. ranjenega, medtem ko naši niso imeli nobenih izgub.

Dne 20. XII. je vod 1. čete G.O. napadel na cesti Kranj-Ljubljana pri Jeperci nemški osebni avto. Avto je bil dobro začet, toda vsed brzine je še le kakih 200 m naprej zavozil pod cesto. Ko je vod hotel jurišati, so to preprečili avtomobili, ki so prišli na pomoč. Rezultata te akcije še nismo izvedeli.

Dne 28. XII. je 1. četa G.O. popolnoma uničila železniško postajo Gorenja vas-Rateče. Uničene so bile vse prometne naprave in vsi aparati. Zaplenjen je bil telefon in mnogo sanitetnega materijala.

V akcijah proti okupatorju se je najbolj izkazala 1. četa G.O.

AKCIJE XXXI. "TRIGLAVSKE DIVIZIJE" X. KORPUSA

VII. Udarne brigada "Franceta Prešerna" je izvršila napad na utrjene sovražnikove bunkerje v Praprotnem. Vsed silnega ognja s strani Nemcev, se je morala umakniti. Ista brigada je imela spopad z Nemci pri vasi Pevno pri katerem je imel sovražnik po zanesljivih podatkih 8 mrtvih, 1. težko in več lažje ranjenih.

XVI. brigada Janka Premruja Vojka je imela spopad s sovražnikovo patrulo dne 11. XII. med Gorenjo vasjo in Rotavljami ter pri tem ranila 6 sovražnikov dva pa ranila.

V noči od 12-13. XII. je vršila III. udarna brigada Ivana Građnika napad na belogardistično postojanko v Hotedersčici, v kateri se je nahajalo okrog 100 belogardistov. Postojanka ni bila likvidirana, pač pa je imela brigada večje uspehe v zasekah. Po poročilih katere smo do sedaj prejeli, je imel sovražnik, ki je skušal priti napadeni postojanki na pomoč okrog 30 mrtvih ter večje število ranjencev. Po pripovedovanju civilov je bilo sovražnikovih izgub še več in sicer okrog 200.

Dne 9. XII. 43. je napadla večja skupina nemških graničarjev in belo-plavih banditov Pokrajinski komitet za Gorenjsko, ki se je nahajal na premiku nek je v škofjeloških hribih. Sovražnik je zjutraj še v temi obkolil hišo, kjer so prenočevali, misleč, da se mu posreči zajeti vse skupaj. Toda z odločnim jurišem in brez izgub je bil prebit sovražni obroč. Sovražnik je imel 2 mrtva in 7 težje ranjenih.

Z VELIKIMI ŽRTVAMI IN NAPORI JE ZVEZANO IZDAJANJE SLOVENSKEGA POROČEVALCA
 ŽE ZATO NAJ VELJA:

K o p r e č i t a š d e j n a p r e j !